

Oświadczenie kuratorskie Alejandro Araveny, kuratora generalnego 15 Międzynarodowej Wystawy Architektury w Wenecji w 2016 roku.

REPORTING FROM THE FRONT [Raport z frontu]

Są bitwy, które trzeba wygrać, i kilka granic, które muszą zostać rozszerzone po to, by poprawić jakość środowiska mieszkalnego a co za tym idzie — jakość ludzkiego życia. Coraz więcej ludzi na naszej planecie poszukuje odpowiedniego miejsca dożycia, choć z każdą chwilą coraz trudniej takie miejsce znaleźć. Każda próba wyjścia poza aspekty biznesowe zazwyczaj napotyka na ogromny opór rzeczywistości i inercję, a każdy wysiłek skierowany na rozwiązanie tych kwestii zderza się z rosnącą złożonością świata.

Jednakże w odróżnieniu od potyczek wojennych, w których nikt nie jest zwycięzcą i którym towarzyszy dojmujące poczucie porażki, na froncie zagospodarowania środowiska odczuć można swego rodzaju witalność, ponieważ istotą architektury jest postrzeganie rzeczywistości w sposób konstruktywny.

Pragniemy, by ludzie przychodzący na 15 Międzynarodową Wystawę Architektury zobaczyli warte opowiedzenia historie udanych przedsięwzięć i oraz godne pokazania wzorowe przykłady, kiedy architektura — w przeszłości, teraz i w przyszłości — pomagała i pomaga wygrywać bitwy i poszerzać granice.

REPORTING FROM THE FRONT (Raport z frontu) pozwoli lepiej zrozumieć, czym jest poprawianie jakości życia, kiedy pracujemy w skrajnych, ciężkich warunkach, pod presją przytłaczających wyzwań oraz co trzeba zrobić, by być w czołówce w zdobywaniu nowych obszarów.

Chcielibyśmy nauczyć się na podstawie różnych przykładów architektury, jak — mimo niewielkich środków — wykorzystywać maksymalnie to, co mamy do dyspozycji, a nie ubolewać nad tym, czego nie posiadamy. Pragniemy zrozumieć, jakie narzędzia projektowe posłużą obaleniu sił, które przedkładają interes indywidualny nad dobro zbiorowe, sprowadzając MY do JA. Chcielibyśmy usłyszeć o przypadkach opierania się redukcjonizmowi i przesadnym uproszczeniom, lecz nie rezygnowania z misji architektury w zgłębianiu tajemnicy ludzkiej kondycji. Interesuje nas zrozumienie, w jaki sposób architektura wprowadza szersze rozumienie korzyści — projektowanie jako wartość dodana, a nie koszt dodatkowy, czy też architektura jako droga na skróty do równości.

Chcielibyśmy, aby RAPORT Z FRONTU nie był jedynie sprawozdaniem biernego świadka, ale również świadectwem osób przechodzących od słów do czynów. Pragniemy odnaleźć równowagę między nadzieją a dyscypliną. Walka o lepsze zagospodarowanie środowiska nie jest kaprysem czy

romantyczną krucjatą. Dlatego raport ten nie będzie zwykłą skargą czy protestem, ani tym bardziej ojcowską reprimendą lub zagrzewającą do walki odprawą zawodników w szatni przed meczem.

Zaprezentujemy przypadki i praktyki, gdzie kreatywność została wykorzystana do podjęcia ryzyka, aby osiągnąć choćby najmniejsze zwycięstwo. Gdy problem jest ogromny, nawet niewielka poprawa ma znaczenie. Być może trzeba będzie zmienić nasze pojmowanie sukcesu, ponieważ osiągnięcia na froncie są względne, a nie całkowite.

Jesteśmy świadomi, że walka o lepsze środowisko jest zbiorowym wysiłkiem wymagającym zaangażowania i wiedzy wszystkich. Z tego powodu chcielibyśmy, by to Biennale szeroko otworzyło się na historie, myśli i doświadczenia o różnym charakterze i źródłach:

Architekci

Chcielibyśmy zaprosić praktyków postawionych niejako przed czystym płótnem — architektów, urbanistów, architektów krajobrazu, inżynierów, budowniczych i amatorów — których praca polega na wygrywaniu bitew na różnych rodzajach frontów.

Spółeczeństwo obywatelskie

Pragniemy też zaprezentować przypadki, kiedy zorganizowane wspólnoty oraz upoważnieni do działania obywatele, często bez fachowego przygotowania, potrafili polepszyć własne otoczenie architektoniczne.

Liderzy

Chcielibyśmy także zaprosić kluczowych liderów, których uprzywilejowana pozycja — na szczycie i u podstaw — sprawia, że mogą wskazywać kierunek działania fachowcom i praktykom w bitwach wartych zaangażowania.

Pawilony narodowe

Zależy nam wreszcie na tym, aby każdy kraj opowiedział reszcie świata o staczanych przez siebie walkach, by uczulić nas na wyzwania, których być może nie jesteśmy jeszcze świadomi, ale też podzielił się swoją wiedzą, ponieważ nie powinniśmy być osamotnieni w staraniach o poprawę warunków, w jakich żyjemy.

15 Międzynarodowa Wystawa Architektury będzie zatem koncentrować się na architekturze i uczyć się od różnych „architektur” — bo one, łącząc inteligencję z intuicją, pozwalają zmienić status quo. Pragniemy zaprezentować przykłady działań, kiedy mimo trudności (a może dzięki nim), zamiast rezygnacji czy goryczy — udało się coś zaproponować i zrealizować. Pragniemy pokazać, że w ciągłe

trwającej debacie o jakości środowiska architektonicznego nadal istnieje nie tylko potrzeba, ale i przestrzeń do działania.